

Anul I/Nr.1

Grădinița nr.1 Roșia de Amaradia, Gorj

Coordonator: TRANCĂ MARIA

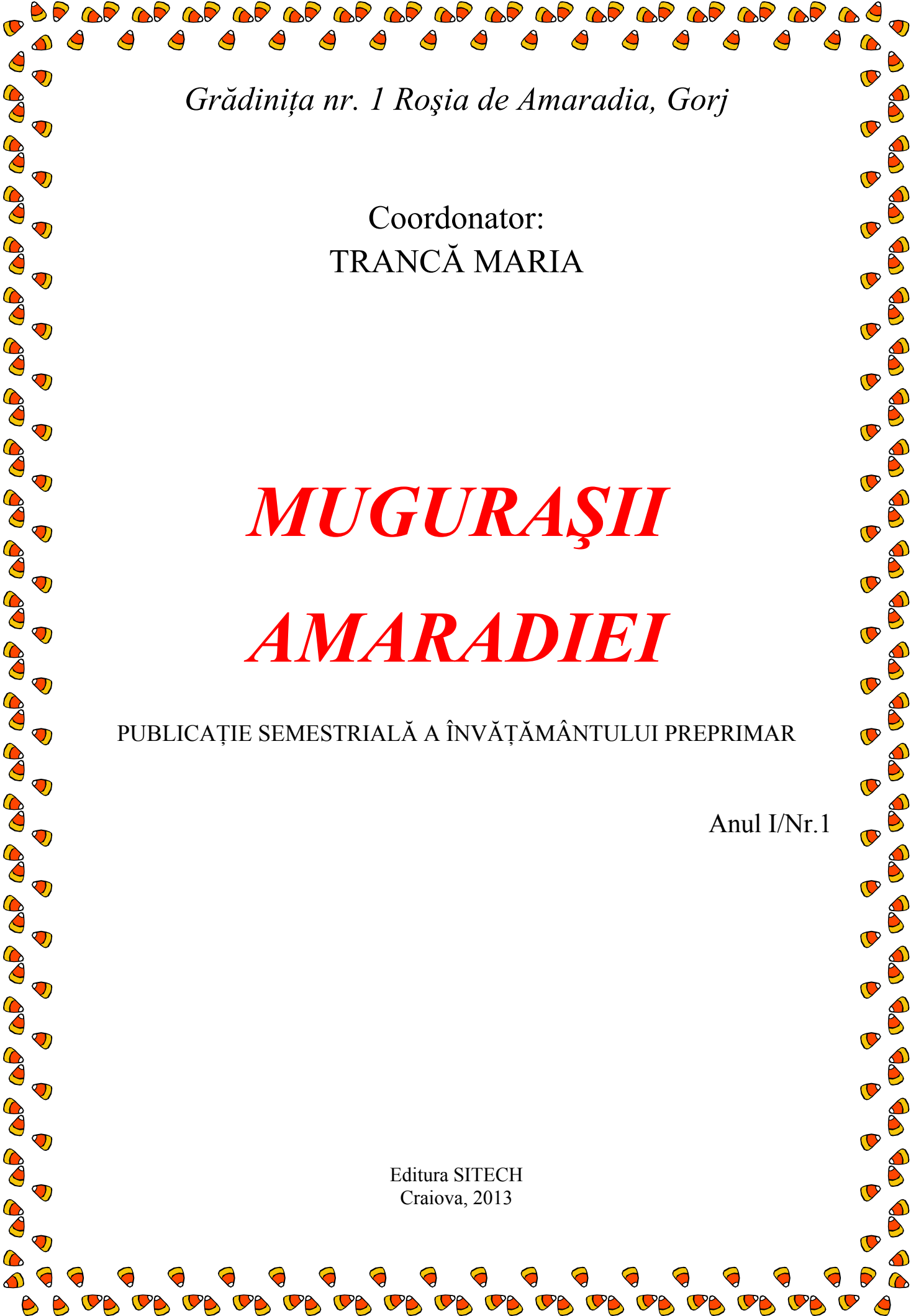
MUGURASII AMARADIEI

**PUBlicație SEMESTRIALĂ
A ÎNVĂȚĂMÂNTULUI PREPRIMAR**

■ SITECH ■

2013

Grădinița nr. 1 Roșia de Amaradia, Gorj

Coordonator:
TRANCĂ MARIA

MUGURAȘII AMARADIEI

PUBLICAȚIE SEMESTRIALĂ A ÎNVĂȚĂMÂNTULUI PREPRIMAR

Anul I/Nr.1

Editura SITECH
Craiova, 2013

Redactor sef: Trancă Maria

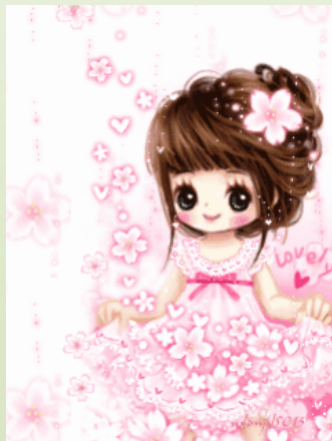
Responsabil coordonator:

Prof. Deaconescu Georgiana Loredana
Inspector scolar de specialitate al I.S.J. Gorj

Coordonatori:

Trancă Maria
Dungan Valentina Roxana

Tehnoredactor: Trancă Maria

Revistă apărută cu avizul ISJ GORJ
ISSN 2286 – 2927

ÎNCEPUT DE DRUM

Pentru orice copil, grădinița înseamnă un început, un moment unic în copilăria mică, care stârnește trăiri intense atât ale copilului cât și ale educatorului și ale părintelui care se bucură de fiecare realizare și treaptă de descoperire a cunoașterii.

Răsfoind paginile acestei reviste veți simți o parte din trăirile și realizările preșcolarilor noștri, îndrumați de munca asiduă a educatoarelor din această unitate, care se străduiesc să ofere un mediu afectiv prielnic dezvoltării copiilor sub aspect holistic, să facă șederea copiilor în grădiniță plăcută și utilă, dar în același timp să realizeze socializarea lor și pregătirea pentru activitatea școlară viitoare.

Din textele și imaginile prezentate în conținutul revistei transpare preocuparea educatoarelor noastre de a oferi educație de calitate pentru toți și pentru fiecare copil în parte, dar și colaborarea cu familia și ceilalți factori implicați în creșterea și educarea copiilor.

Revista reprezintă pentru noi cadrele didactice, un instrument de comunicare cu părinții și partenerii noștri educaționali, ne oferă posibilitatea popularizării experienței noastre educaționale, rezultatele obținute cât și progresele înregistrate cu preșcolarii.

Pentru cititori, această revistă le dă posibilitatea de a se întoarce în timp, la farmecul copilăriei, pentru a redescoperii inima și chipul Măriei sale copilul.

Prof.inv.presc. TRANCĂ MARIA

Grădinița nr 1 Roșia de Amaradia

BINE V-AM GĂSIT, IUBIȚI CITITORI!

Revista își face apariția în rândul publicațiilor de specialitate și își propune să rămână o publicație de informare și cultură didactică a cadrelor didactice din această comună și a elevilor ei.

Sper că după perioada de început în care doamna profesoară Trancă Maria tratează problemele învățământului preșcolar, o să dezbatem în paginile revistei toată gama învățământului roșian, începând cu preșcolarii și terminând cu liceul. Revista se angajează să reînvie emulația creatoare a dascălului roșian și de aceea, orice sugestie din partea cadrelor didactice, chiar și a „cârcotașilor”, va fi analizată și se va promova Noul.

Salut, apariția revistei “Mugurașii Amaradiei”, ca o tribună de lansare a experiențelor inovatoare din învățământul roșian și sunt convinsă că foarte multe cadre didactice vor participa cu materiale care să ilustreze aspecte din experiența proprie.

Dinamica procesului prin care sunt ascuțite mințile presupune o permanentă luptă spre mai înalt, spre mai bine. Singurii actori care nu joacă un rol, ci o viață – dascălii – sunt în măsură să aprecieze efortul de susținere a căutării celei mai informate opinii.

Felicit pe doamna profesoară și sunt sigură că mai are multe de înfăptuit pentru școala dumneaei, pentru localitate.

„Educatorul este talpa învățământului nostru ,așa cum sătenii formează talpa edificiului social”(SPIRU HARET).

***Consilier educativ, prof. TIȚA ILONA
G.S.I. Roșia de Amaradia***

DIN TINELE ȘCOLII

Odată cu lecturarea atentă a acestei reviste a izbucnit în mine dorința de a rememora cuvintele marelui poet Mihai Eminescu:

„Educatorul se servește întotdeauna de micul capital de cunoștințe din viața copilului pentru a-l face pe acesta să vie de la sine la ceea ce nu știuse. Copilul se deprinde a distinge, a judeca, a-și da seama de ceea ce gândește. Nici un om nu se întărește citind un tratat de gimnastică, ci făcând exerciții; nici un om nu se învață a judeca citind judecăți scrise gata de alții, ci judecând singur și dându-și seama de natura lucrurilor. Țin în mână o antologie inedită care adună în cuprinsul ei o diversitate de cunoștințe plăcute și utile dedicate atât celor ce știu cât și celor ce nu știu să citească, prezentate într-un mod original.

O felicit pe doamna Maria Trancă pentru creația sa și pentru faptul că a fost și este o colaboratoare permanentă a noastră, reușind prin seriozitate și dăruire profesională să contribuie la o colaborare fructuoasă de ambele părți.

Am bucuria de a-mi exprima părerea despre un model de dascăl pentru copiii și tineretul nostru , rămânând cu convingerea că exemplul domniei sale va fi urmat și de alți colegi spre sănătatea fizică, morală și spirituală a noilor generații ce urmează.

Învățător: MARIA MARINA
Școala Primară Roșia de Amaradia

RUGĂCIUNE LA ÎNCEPUT DE DRUM

Dragă cititorule,

Revista „Mugurașii Amaradiei” a apărut special în anotimpul renașterii când întreaga natură își ia avântul spre un nou stadiu de evoluție, ca și tine, având însă nevoie de multă căldură și lumină, dar mai ales de protecția celor din jur, care se vor strădui cât vor putea mai bine să înlănească o înaintare liberă spre împlinire.

*Prof.inv.presc. TRANCĂ MARIA
Grădinița nr. 1 Roșia de Amaradia*

IMNUL MUGURASILOR

*Zi de zi la grădiniță
Mergem bucuroși
Toată lumea ne admiră,
Că suntem frumoși*

*Și cumiști și hărniciei,
Ca niște albine,
Toți suntem prieteni buni,
Că așa e bine!*

*Ne jucăm și povestim
Și cântăm în cor,
Desenăm și numărăm
Și- n toate avem spor.*

*Doamnele educatoare
De pe acum ne-nvață
Lecția de hărnicie
Să o știm în viață,*

*Noi în toamna care vine
Vom fi școlărei,
Vom iubi învățătura
Și lumina ei,*

*Și cumiști și hărniciei,
Ca niște albine,
Nu uităm ce-am învățat,
Că așa e bine.*

**Prof. înv. presc. TRANCĂ MARIA
Grădinița nr. 1 Roșia de Amaradia**

Gând pentru îngerași!...

Copiii sunt raze de soare pe cerul senin al vieții. Pentru copii cresc florile

pe câmpii, pentru copii adie vântul... Pentru copii cântă păsărelele triluri nesfârșite. Uneori copiii sunt glasul, iar părinții ecoul... Copiii sunt gingășia naturii...sunt împlinirea noastră pe pământ.

Sufletele lor sunt porumbei în zbor. Glasurile lor sunt mirosul, iar respirația lor parfumul. Copiilor le scriem versuri, copiilor le desenăm frumos, cu pastelate culori ceea ce le aduce bucurie. Pentru copii există poveștile ce nu au vârstă, pentru cei mici s-au inventat jucăriile nostime.

Fetițe și băieți de pretutindeni, bucurați-vă de copilăria voastră! La voi sinceritatea nu are margini. Prindeți-vă de mâini, învățați-vă în hora veselă a florilor din miez de vară și cântați așa cum numai voi știți a cânta, în limba voastră, a copilăriei, „veselă și nevinovată”.

Prof.inv.presc. Peagu Angela Camelia
Grădinița nr 1 Roșia de Amaradia

SĂRBĂTOAREA MĂRȚIȘORULUI

A trecut și luna februarie și mai întoarcem o filă din calendarul nostru și constatăm că a venit primăvara. Asta pentru ca românii sărbătorească venirea primăverii într-un mod unic, la începutul lunii martie. După vechiul calendar roman, 1 Martie era prima zi din an și se celebra sărbătoarea "Matronalia" la care se desfășurau serbările lui Marte, zeul forțelor naturii, al primăverii și al agriculturii.

Istoria mărțișorului începe când Soarele întruchipat într-un bărbat chipeș coboară pe pământ pentru a dansa hora în sate. Un dragon l-a răpit și l-a închis într-un beci al unui palat. Nimeni nu îndrăznește să-l salveze pe Soare. Un tânăr curajos a călătorit trei anotimpuri (vara, toamna și iarna) până a găsit castelul și s-a luptat cu dragonul multe zile până a reușit să-l înfrângă. Soarele a fost eliberat, iar sângele tânărului rănit cădea pe zăpadă transformând-o în ghiocei, mesageri ai primăverii. Tânărul curajos a murit fericit văzând că viața sa a servit unui scop atât de nobil: venirea primăverii. Istoria mărțișorului mai spune că de atunci există obiceiul ca oamenii să ofere doamnelor și domnișoarelor amulete: un fir alb împletit cu unul roșu. Mărțișorul este un vechi obicei românesc moștenit de la daci și romani.

Semnificația mărțișorului a rămas aceeași de-a lungul timpului: este un simbol al primăverii, al revenirii la viață. El ne aduce optimism și credință. Forma acestuia s-a schimbat în timp. La început, mărțișorul era simbolizat printr-o monedă. Mai târziu, apărea sub forma unor mici pietre de râu vopsite în alb și roșu înșirate pe o ață. Acum, mărgelile frumos colorate, ceramica și florile le-au luat locul, expunând în fața ochilor noștri, uneori adevărate opere de artă.

Până în veacul trecut, mărțișorul se dăruia copiilor și tinerilor - fete și băieți deopotrivă - de 1 Martie, înainte de răsăritul soarelui. Șnurul de mărțișor, format din două fire de lână răsucite, colorate în alb și roșu, sau în alb și negru, reprezintă unitatea contrariilor: vara-iarna, căldură-frig, lumină-întuneric, fertilitate-sterilitate.

Șnurul era legat la mână, prins în piept și purtat până la înflorirea unor pomi fructiferi. Apoi era agățat, ca semn benefic, pe ramurile înflorite de măceși, viță de vie ori se agăța la icoană.

Mărțișorul rămâne peste veacuri „funia anului“, care adună laolaltă săptămânile și lunile în cele două anotimpuri străvechi ale calendarului popular: vara și iarna.

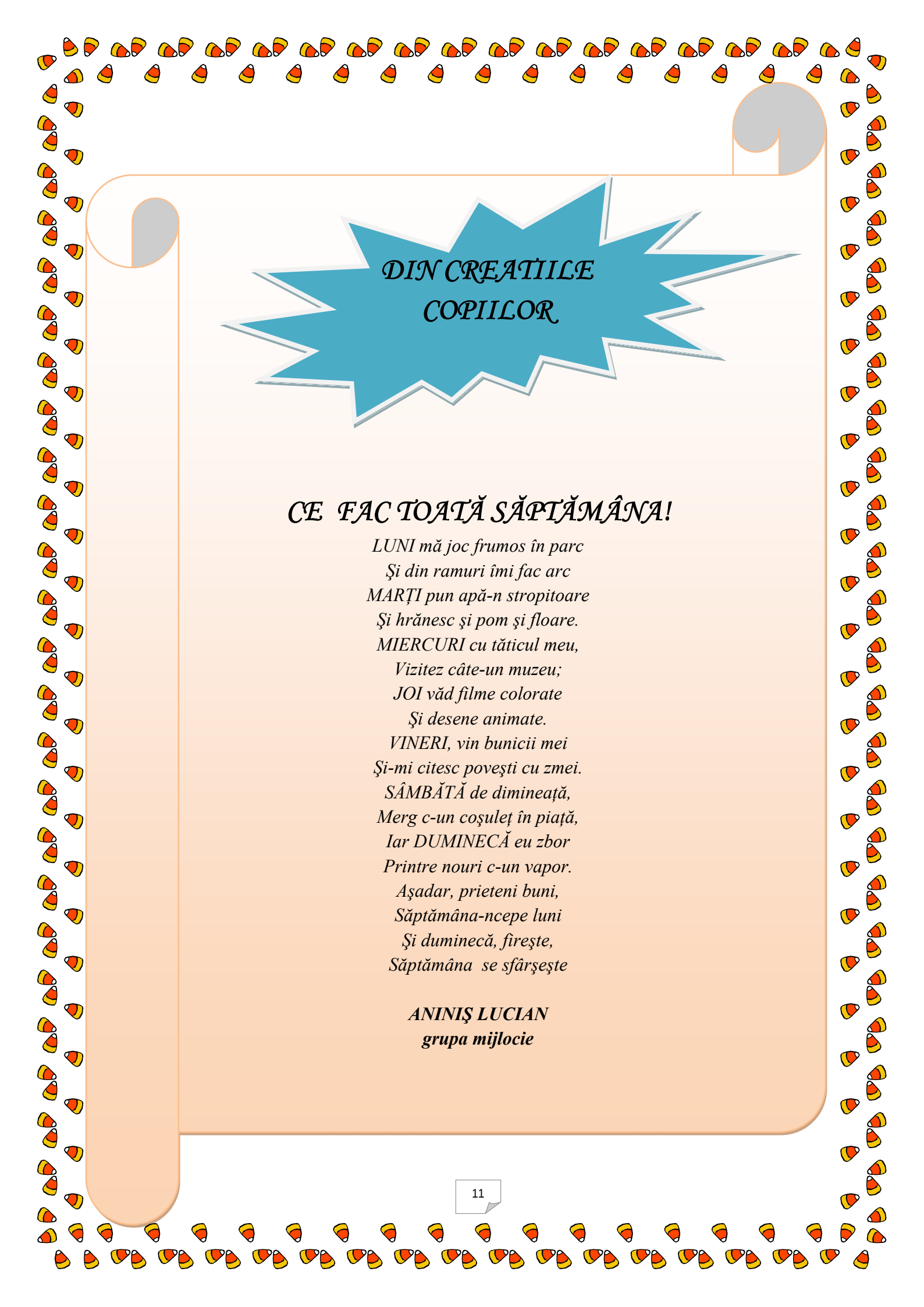
Mărțișorul este un fel de talisman menit să poarte noroc, oferit împreună cu urările de bine, sănătate, dragoste și bucurie. Fiecare zi de 1 martie ar trebui să aducă oamenilor un cadou material sau spiritual sub forma unui mărțișor, care să le bucure sufletul și inima și să le dăruiască puțin din ceea ce noi toți numim fericire.

Fericirea dată de micile cadouri dăinuie în sufletele persoanelor care primesc, în dar mărțișorul, dar și în sufletele celor care oferă aceste cadouri.

Sufletul se bucură de lumină, culoare, verde crud și viață nouă, vechile dureri fiind nu înlocuite de altele, ci șterse, inundate de semnul trezirii la un nou început.

Prof. învă. presc. TRANCĂ MARIA
Grădinița nr. 1 Roșia de Amaradia

DIN CREATIILE COPILOR

CE FAC TOATĂ SĂPTĂMÂNA!

LUNI mă joc frumos în parc
Și din ramuri îmi fac arc
MARȚI pun apă-n stropitoare
Și hrănesc și pom și floare.
MIERCURI cu tăticul meu,
Vizitez câte-un muzeu;
JOI văd filme colorate
Și desene animate.
VINERI, vin bunicii mei
Și-mi citesc povești cu zmei.
SÂMBĂTĂ de dimineață,
Merg c-un coșuleț în piață,
Iar *DUMINECĂ* eu zbor
Printre nouri c-un vapor.
Așadar, prieteni buni,
Săptămâna-ncepe luni
Și duminică, firește,
Săptămâna se sfârșește

ANINIȘ LUCIAN
grupa mijlocie

Un înger plânge

*Sunt un copil ca orișicare,
Dar am o mare supărare:
Părinții mei mă bat mereu
Și plâng într-una, că mi-e greu!
De ce mă bat, i-aș întreba:
De ce mă bați, mămica mea,
De ce mă bați, tăticul meu,
Nu vezi? Eu sunt copilul tău!
Sunt ca un înger pe pământ,
Văzut-ați îngerii plângând?
Mă-întreb, atunci când mă loviți,
Voi, mamă, tată, ce simțiți?
Eu simt că nu prea sunt dorit,
Că sunt urât, că nu-s iubit,
Că vă încurc mereu prin casă,
Dar de ce simt, vouă vă pasă?*

ANINIȘ ALEXANDRU-grupa mijlocie

Primăvara

*Când marte-n țară a sosit
Și toată neaua a topit,
Când ghiociei-n grădiniță au albit
Un vânt de primăvară a pornit.
Când colțul ierbii-a răsărit
Și-o rază blând ne-a încălzit
Atunci știm bine că afară
E zvon de primăvara.
Când cucul cântă-ndumbrăvioară
Și cornul este în floare iară,
Când larma mare e-n lăstar
E primăvară iar!*

Educ: PEAGU ANGELA CAMELIA
Grădinița nr. 1 Roșia de Amaradia

Zori de ziuă

*Zori de ziuă se ridică
Din părul nins de-atâția ani
Și-ti mulțumesc dragă ,mămică
Îți mulțumesc,și La mulți ani!
Mi-ai dăruit copilăria
Pe care mulți copii au vrut-o,
Tu mi-ai adus și bucuria
Pe care câți nu au cerut-o.
La poarta somnului ,cuminte
Ai stat tu înger păzitor,
Și plânsul tău a fost fierbinte
Când trist a fost al tău odor.
Azi mulțumesc și știu prea bine
De greul care tu l-ai dus
Cât m-ai crescut mamă pe mine
Și imi spuneai mereu “hai sus!”*

Educ. ILEANA UNGUREANU
Grădinița Bucșana

CINE ESTE?

*Cine este acea splendoare
Ce te-alintă cu ardoare?
Cine este acea minune
Ce la piept mereu te ține?
Cine este acea ființă
Ce te-învăță din știință?
Cine are acea paloare
Ce te-mbată ca o boare?
Cine are toate cele
Ce te plimbă printre stele?
Cine este acea rugare
Ce ti-aduce alinare?
Cine e acea lumină
Ce în noapte ea suspină?
Ce te-aleargă, ce te-ndeamnă
Si prin rugă ea te cheamă?
Cine? Cine?
Este mama!*

Prof. inv. presc. BOROACĂ ELENA
Grădinița Seciurile

PRIMĂVARA, CU ALAIUL EI DE FLORI

O veche legendă spune că atunci când Adam și Eva au fost izgoniți din rai, cădea o zăpadă abundentă și Evei îi era frig. Ca să o liniștească, să-i încălzească sufletul, câțiva fulgi de nea s-au transformat în flori. Văzând acest lucru, Eva se înveseli, crezu în fericire. De aici provine și simbolul pe care îl întruchiează ghiocelul – speranța.

Apar apoi viorelele sau ghioceli albaștri. La multe popoare dăinuia credința că ghioceli albaștri sunt tămăduitori, iar acum ei sunt florile bunei dispoziții. Soarele strălucește din ce în ce mai viu și se deschid cupolele multicolore ale brândușelor, apoi simțim mireasma toporașilor. Aceștia din urmă au fost cântați de marii poeți Sheckespeare și Shely. O deosebită dragoste le purta Goethe, care visa că Veimarul, orașul său drag, să se scalde aidoma Atenei în minunatul parfum de toporași. De aceea, de fiecare dată când ieșea la plimbare, semăna aceste flori pe unde era posibil.

Nu poți rămâne indiferent văzând narcisele zvelte și grațioase. Cu excepția trandafirului, nici o altă floare nu a fost cântată atât de frecvent ca narcisa. Dar e greu să-ți imaginezi un buchet de narcise fără lalelele purpurii sau cele în nuanțe de roz, galben arzător ca soarele sau albe ca zăpada. Primăvara timpurie vine cu miros de zambile. La grecii antici ele erau simbolul durerii și tristeții, dar și florile bucuriei, căci tinerele se împodobeau la nunta prietenilor cu zambile. Ca și laleaua, zambila a devenit una din cele mai îndrăgite flori în Olanda. La vechii germani, lăcrimioara era floarea răsăritului de soare și a zorilor, precum și vestitoarea primăverii. O legendă spune că Volhova, fiica împăratului apelor, era îndrăgostită de neînfricatul Sadko. Odată ea văzu în strălucirea lunii două siluete și-l recunoscă pe iubitul său, care o îmbrățișa pe Libava, o fată de pe pământ.

Fire mândră, fata de împărat își întoarce privirea și se îndepărtă de acel loc. Din ochii ei albaștri au prins să curgă lacrimi curate, care sau transformat în flori gingașe, împodobite cu mărgăritare fermecate. De atunci lăcrimioara se consideră simbolul dragostei curate. Luna Mai, este cea mai bogată în culori, prin livezi și câmpii ninsoarea albă a petalelor de măr se așterne pe pământ. Tocmai în această perioadă înfloresc și stânjeneii. Ei sunt încântători în orice timp, dar în nopțile cu lună și se pare că s-au aprins sute de felinare multicolore și în fiecare arde lumina vieții.

Prof. inv. primar LUȚĂ MARIA MIHAELA
Școala Primară Seciurile

Darul Mamei Natură

Într-o zi, în timp ce Mama Natură își vedea de treburile în grădină, a auzit voci nervoase. Erau doi dintre copii ei: Soarele și Ploaia, care se certau care este cel mai important pe lume. "Eu sunt cel mai important" strigă Soarele. "Fără mine, nimic nu ar crește!" "Nu este adevărat, eu sunt cel mai important!" strigă Ploaia. "Fără mine, nimic nu ar crește!"

Glasurile li se auzeau din ce în ce mai tare și din ce în ce mai răstite, fiecare fiind sigur că el este cel mai important. La un moment dat, Mama Natură s-a săturat să-i vadă certându-se și s-a gândit să le dea o lecție. A trimis Soarele pe o parte a lumii și Ploaia pe cealaltă. Curând a fost pace și liniște din nou, iar Mama Natură s-a întors la treaba ei. La început Soarele și Ploaia s-au supărat că au fost despărțiți, dar au decis că aceasta este șansa prin care fiecare poate demonstra că este cel mai important. Zi după zi, Soarele strălucea pe o față a globului, în timp ce pe cealaltă Ploaia continua să cadă. După o vreme, pe partea Soarelui totul era uscat, iar pe cea a Ploii totul era inundat. Când și-au dat seama de greșala făcută, Soarelui și Ploii li s-a făcut rușine. S-au dus înapoi la Mama Natură și și-au cerut scuze."

Știm acum că nici unul nu este mai important decât celălalt", au spus. "Avem nevoie unul de celălalt, iar lumea are nevoie de noi amândoi pentru creșterea plantelor și animalelor. "Mama Natură" era fericită că Soarele și Ploaia și-au învățat lecția. Pentru a sărbători s-a gândit să ofere lumii un dar special. De-a lungul cerului a pictat un arc de cerc din culori minunate: roșu, portocaliu, galben, verde, albastru, indigo și violet. "Lumea are nevoie de voi amândoi, copiii mei, Soarele și Ploaia", a spus ea. "De câte ori veți vizita lumea, în același timp, acest arc de cerc va apărea pe cer. Când lumea va vedea curcubeul, va ști că voi sunteți fericiți să lucrați împreună."

BUCȘENARU ELENA
Grădinița Albeni

GHICI, GHICITOAREA MEA!

- Clopoței mititei,
Albi și frumoși,
Pe o rămurică
Foarte subțirică
În rând așezați,
Foarte parfumați.
(mărgăritarul)
- Primăvara când s-arată,
Prin grădini apar deodată
Ciorchini albi și albastrii
Din steluțe, mii și mii.
(liliacul)

TRANCĂU MIRELA
Grădinița nr. 1 MOTRU

GRĂDINIȚA NR.1. ROȘIA DE AMARADIA **« GRĂDINIȚA DE NOTA 10 » !**

După reforma învățământului din anul 1948 s-a înființat grădinița în ROȘIA DE AMARADIA dar pentru o perioadă scurtă de timp. Era o grădiniță cu program prelungit și funcționa într-o fostă casă boierească.

În anul 1967, grădinița s-a reînființat, în satul de centru.

De atunci și până în prezent au trecut pragul grădiniței un număr impresionant de copii, care au găsit aici un mediu cald și suflete apropiate, care le-au luminat calea spre împlinirea viselor. Cadrele didactice au înțeles că profesia de educator este cea mai nobilă între toate, este știință și artă și au îndeplinit cu credință misiunea ei, devenind nume cunoscute sau, nume simple, simplitatea și modestia caracterizând personalitatea educatoarelor, dar toate meritând mulțumire și un gând frumos pentru trecerea lor prin grădiniță și amprenta pusă asupra personalității copiilor. Amintim cu mândrie numele doamnelor (**Sandu Niculina, Răducu Victoria, Codreanu Ana, Danciu Delia Maria, Bădița Roxana Valentina, Trancă Maria, Peagu Angela Camelia**) care au fost, unele dintre dumnealor fiind și astăzi alături de copii, dăruindu-le în fiecare zi atenția și afecțiunea de care aceștia au nevoie.

Localul grădiniței este bine întreținut și gospodărit. Copiii beneficiază de săli de grupă dotate cu mobilier nou și mijloace de învățământ moderne (televizor, radio-casetofon, aparate DVD, calculator) și loc de joacă.

În fiecare toamnă o altă generație trece cu emoție pragul grădiniței, ca într-un tărâm fermecat, unde fiecare își va descoperi propria poveste.

Preșcolarii dobândesc aici cunoștințele necesare integrării în învățământul de tip școlar, își perfecționează deprinderile și abilitățile, grădinița reprezentând piatra de temelie pentru formarea personalității viitorului cetățean. Participarea copiilor la concursuri și festivaluri și rezultatele obținute au dovedit cunoștințele temeinice și abilitățile artistice ale acestora, dar și preocuparea și tactul pedagogic al educatoarelor.

Din dragoste pentru copii și pentru profesia aleasă, colectivul de educatoare se perfecționează continuu, desfășoară parteneriate eficiente cu părinții copiilor, cu comunitatea locală, activități curriculare și extracurriculare.

Noi, colectivul grădiniței, toți la un loc și fiecare în parte, căutăm să ne facem datoria, să ne punem în valoare calitățile, să fim cu adevărat o echipă și un bun exemplu, să putem spune cu mândrie că suntem un colectiv care își desfășoară activitatea cu înalt profesionalism într-o instituție deosebită, **« GRĂDINIȚA DE NOTA 10 » !**

Prof. inv. presc. TRANCA MARIA
Grădinița nr. 1, Roșia de Amaradia

LEGENDA GHIOCELULUI

Când Dumnezeu a făcut toate câte sunt pe pământ, le-a colorat frumos. Când a făcut zăpada, i-a zis: „Pentru că tu umbli peste tot, să-ți cauți singură culoarea ce-ți place”.

Zăpada s-a dus mai întâi la iarbă:

-„Dă-mi și mie din culoarea ta verde atât de frumoasă!”.

Iarba a refuzat-o.

A rugat atunci macul să-i dea culoarea roșie, vioreaua să-i dea culoarea albăstruie, floarea-soarelui să-i dea culoarea galbenă. Nici una nu asculta rugămintea zăpezii. Tristă și amărâtă, aceasta ajunge în dreptul ghiocelului, căruia îi spune și lui necazul:

-„Nimeni nu vrea să-mi dea culoarea sa. Toate mă alungă și-și bat joc de mine!”.

Înduioșat de soarta zăpezii, ghiocelul i-a spus:

-„Dacă-ți place culoarea mea albă, eu o împart bucuros cu tine”.

Zăpada primi cu bucurie darul ghiocelului.

De atunci, ea poartă veșmântul alb ca al ghiocelului. Drept recunoștință, zăpada îl lasă să-și scoată căpșorul afară de cum începe să se arate primăvara.

BOROACĂ ELENA
Grădinița Seciuri

SFATURI SI TRUCURI

- *Să facem despărțirea cât mai scurtă. Putem să-l îndrumăm spre jucării pe copil sau chiar să ne jucăm puțin cu el dar, dacă tot este dureroasă despărțirea să o facem cât mai scurtă.*
- *Chiar dacă copilul plânge trebuie să-i explicăm că venim repede după el, pe urmă un pupic și la revedere! Cine respectă aceste reguli acela nu va mai avea probleme după câteva zile. În nici un caz să nu ducem copilul acasă dacă plânge. Liniștirea copilului este treaba educatoarei.*
- *Să nu promitem copilului nimic (jucării dulciuri) pentru a merge la grădiniță. Așa o să creadă că grădinița în sine nu prezintă nici un interes. Dacă îl „plătim” pe copil atunci va rămâne la grădiniță pentru recompensă și nu pentru copii, jucării sau noi experiențe.*
- *Niciodată să nu vorbim cu celelalte mame, de față cu copii, problemele din grădiniță. Copiii aud, înregistrează totul. Dacă copilul va observa că cu plâns și cu isterii ne impresionează, nu vom avea prea multe șanse să trecem cu bine acest prag dificil atât pentru copil cât și pentru părinți!*
- *Să vorbim cu copilul despre experiențele din grădiniță, să-l întrebăm dacă lui i-a plăcut. Să nu ne speriem dacă va spune că e plictisitor, că e prea multă gălăgie sau că-i „o prostie mare”. Să nu ne mirăm nici dacă nu vrea dori să povestească despre grădiniță. Acest răspuns este de obicei o regulă și nu o excepție și trebuie să respectăm tăcerea copilului pentru că aceasta înseamnă că vrea să-și păstreze propriile experiențe. Să nu obligăm niciodată copilul să vorbească despre grădiniță sau să ne arate lucrările realizate acolo.*
- *Să fim atenți la reacțiile copilului și dacă merge cu plăcere din primele zile la grădiniță. De multe ori împotrivirea de a merge la grădiniță poate să apară după două – șase săptămâni când copilul nostru va face ceea ce alții au făcut în primele zile.*
- *Să-l ducem regulat pe copil la grădiniță. Zilnic trei – patru ore sunt suficiente pentru micul preșcolar. Cei mici să petreacă pentru început doar o jumătate de zi în grădiniță chiar dacă noi am avea nevoie de mai mult timp .*

ION OLIMPIA
Grădinița Târgu-Cărbunești

GLUME

O doamnă îl întreabă pe un copil :

-Câți ani ai, pușor?

-Pi.

-Poftim?

-Trei ani și paisprezece luni; dumneata nu știi algebră?!

Care este timpul cel mai potrivit pentru culegerea merelor? întreabă învățătorul.

- Când doarme paznicul! răspunde Andrei.

Ce este un termometru ? întreabă educatoarea .

- Un termometru este o sticlă lungă unde se păstrează febra .

O conversație:

- După mine asta e un desen bun.

- Este.

- Nu trebuie să fim mereu îmbrăcați la fel ca și personajele din alte desene.

- Da. Ca rățoiul Donald, care umblă de peste 70 ani în aceeași cămașă.

- Și fără pantaloni.

Un copil plânge. Educatoarea îl întreabă:

- de ce plângi?

- un copil mi-a dat jos ciocolata.

- dar a fost cu intenție?

- nu, a fost cu stafide.

Mama: Ai mai pus peștisorului apă în acvariu?

Copilul: Nu.

Mama: De ce?

Copilul: Pentru ca nu a terminat încă apa pe care i-am pus-o luna trecută.

PERLE SPUSE DE COPII

- *Primăvara e cald și păsărelele se întorc din țările călătore.*
- *Mama s-a dus la spital să aducă bebe nou, că acolo este aeroportul pentru berze.*
- *Dirijorul dă din mâini ca să arate durerea sunetului.*
- *Somnul vine când observă că noi stăm degeaba*
 - *Îngerii zboară pe cer și se duc la Moș Crăciun să ne aducă daruri.*

LĂCĂTUȘU CLAUDIA
Grădinița Ruget

TRADIȚII SI OBICEIURI DE PAȘTE

Paștele este însoțit de numeroase obiceiuri populare care își au originea în tradițiile străvechi (considerate azi de mulți a fi păgâne) și de credințe și superstiții legate de ciclul anotimpurilor și treburilor gospodărești.

În Vinerea Mare se obișnuiește să fie duse flori la biserică pentru Iisus. În timpul slujbei se trece pe sub masă de trei ori ca simbol al poticnirilor lui Iisus atunci când și-a dus crucea. Tot în această zi, numită și Vinerea Seacă se obișnuiește să se țină post negru.

Sâmbăta Mare se prepară pasca și cozonacul ce vor fi duse la biserică pentru a fi sfințite în noaptea de Înviere. Seara, toată lumea merge la biserică pentru a asista la slujba de Învierea Domnului, pentru a lua lumina, pentru a lua tradiționalele Sfinte Paști precum și flori sfințite, dintre cele care au fost duse în Vinerea Mare la biserică. În după amiaza zilei de sâmbătă se încheie postul de 40 de zile și clopotele încep să bată din nou. Cel mai important moment al zilei este sfințirea apei botezătoare la biserică. Se spune că prima persoană care urmează să fie botezată cu această apă „nouă” va avea noroc toată viața.

În Duminica Învierii este obiceiul să fie purtate haine noi ca semn de înnoire a trupului și a sufletului. Dimineața se pune într-un ibric apă rece, un ou și un ban de argint. Cine se spală cu această apă va fi rumen în obraji ca oul, tare ca banul și va avea o viață îmbelșugată.

O credință răspândită este aceea că, timp de o săptămână, începând cu noaptea Învierii, porțile raiului rămân deschise și orice dorință îți este îndeplinită.

Ouăle roșii simbolizează mormântul lui Iisus Hristos, care s-a deschis la Învierea Sa. De aceea atunci când se sparg ouăle prin ciocnire se obișnuiește să se spună: „Hristos a înviat! Adevărat, a înviat!”

Aceste formule se pot folosi ca formule de salut timp de patruzeci de zile, până la Înălțarea Domnului.

Culoarea roșie a ouălor simbolizează sângele lui Iisus. În unele zone se obișnuiește să se picteze ouăle.

În funcție de zona în care se fac ele se numesc ouă încondeiate, închistrate, muncite, pictate (cu ceară).

Circulă și numeroase legende care povestesc că, la răstignirea lui Hristos, Sfânta Maria pune un coș cu ouă sub cruce ca să-i îmbuneze pe soldați, iar acestea sunt înroșite de sângele Mântuitorului.

Ouăle simbolizează și reîntinerirea, primăvara. Ouăle împodobite sau colorate erau dăruite primăvara, ca simbol al renașterii, încă din era precreștină. În tradiția populară românească, ouăle de Paști sunt purtătoare de puteri miraculoase: vindecă boli, au capacități protectoare.

Pasca este o prăjitură specifică Paștelui, de formă rotundă, cu o cruce la mijloc și aluat împletit pe margini, umplută cu brânză de vaci. În momentul în care se pune în cuptor, femeile de la țară fac semnul crucii cu lopata pe pereții cuptorului.

Cei care merg la biserică au câte o lumânare pe care o vor aprinde din lumina adusă de preot de pe masa Sfântului Altar. Această lumânare este simbolul Învierii, al victoriei vieții asupra morții, a luminii divine asupra întunericului.

CERDAC MÎȘU NICOLIȚA
Grădinița Ruget

IMPORTANȚA PEDEPSELOR ȘI RECOMPENSELOR ÎN MANAGEMENTUL CLASEI

Prof.înv.primar: DUNGAN VALENTINA ROXANA
Liceul Tehnologic Baia de Fier, Județul Gorj

Demersul activităților didactice poate fi afectat de situații neașteptate, de comportamente neadecvate, de atitudini nonconformiste care determină cadrul didactic să recurgă la diferite stratageme pentru a nu pierde controlul clasei.

Pe de altă parte democratizarea societății, umanizarea învățământului și a educației, promovarea drepturilor copilului, exclud aplicarea incorectă sau neadecvată a metodelor educației. Aplicarea recompenselor și a pedepselor necesită discernământ și precauție, reclamă competențe manageriale și psihopedagogice solide ale cadrelor didactice.

Conflictul apare atunci când comportamentul se distanțează de sistemul de reguli al clasei stabilite de comun acord elevi-profesor sau când elevul vine de acasă cu seturi de reguli opuse, în care unul permite ceea ce celălalt interzice.

Lucrarea aduce în atenție ideea aplicării pedepselor și recompenselor în managementul clasei, strategii mai puțin utilizate în ultima vreme în învățământul românesc. Este analizată problema necesității și legitimității aplicării duetului pedepe- recompense și sunt prezentate diferite puncte de vedere ale unor cercetători și teoreticieni în domeniul psihologiei educaționale. Unii cercetători consideră că adevărul și sinceritatea pierd poziții importante în raport cu ipocrizia și disimularea.

Alții consideră că dubletul pedepe/recompense administrează mai degrabă imaginea și nu realitatea. Alte voci acuzatoare spun că pedepsele și recompensele susțin motivația extrinsecă care îi va lua locul celei intrinseci.

Cercetările efectuate în pedagogia educațională de W. Becker, D. Thomas, M.Armstrong au arătat eficiența utilizării acestor tehnici pentru îmbunătățirea comportamentului din clasă a unor elevi dificili.

Pedepsele sunt instrumente de control ale clasei, utile care impun multă măiestrie din partea cadrului didactic și au multe implicații de ordin psihologic. Aplicate în condiții nepotrivite, pedeapsa provoacă teamă, intimidare, anxietate, suferință pe termen scurt sau pe termen lung.

După unii cercetători americani pedepsele cele mai eficiente sunt: reținerea elevilor după program, pedeapsa verbală mustrarea, izolarea, schimbarea locului unui elev pentru a-i transmite sentimentul izolării sau pentru a împiedica o colaborare directă cu colegii, efectuarea de teme suplimentare, privarea de privilegii, trimiterea elevilor la director, sesizarea părinților.

Lucrările de psihologia educației, mai vechi, susțin rolul semnificativ al recompenselor interne și externe în formarea motivației elevilor. Dintre recompensele externe pot fi amintite diplomele, premiile, laudele în public, expunerea unor lucrări sau publicarea lor în revista școlii, etc. În cazul recompenselor interne putem face referire la: satisfacerea curiozității, sentimental de împlinire provocat de lucrul bine făcut, plăcerea resimțită la atinșerea unor standard pe care elevul le-a fixat singur. Recompensele generează stări emoționale pozitive: plăcerea, satisfacția, bucuria, încrederea. Energizează eforturile de învățare prin creșterea încrederii în sine, prin încurajarea de a persevera și prin sporirea puterii de atracție a sarcinii didactice.

Dincolo de sfaturi și recomandări, fiecare cadru didactic va utiliza aceste tehnici având în vedere circumstanțele date, evaluând situația problematică, cunoscând particularitățile elevilor, folosindu-se de competențele psihologice și manageriale de care dispune.

Bibliografie:

- BOUCHOT, Henri. *Le livre. L'illustration - la reliure. Étude historique sommaire*. Paris : Edition Maison Quantin, [1886]. 320 p. : fig., il. II 5.617
- GAGEA, Adriana ; POPESCU, Virgil. *Contribuții la Istoria Culturii Românești. Cartea și biblioteca: Bibliografie Dan Simionescu*. București : s.n., 1990. 48 p. III 29.779
- NUȚĂ, Silvia, *Metodica predării limbii române în clasele primare*, Editura Aramis , București, 2000, p.233-234
- SELEJAN, Ana. *Carte rară și prețioasă : Catalog. Vol 2 : Sec. XVIII*. Sibiu : Biblioteca "Astra", 1992. 242 p. II 65.339(2)
- ȘINCAN, Eugenia, *Îndrumător pentru învățători, părinți și copii*, Editura „Gheorghe Alexandru”, Craiova, 1993, p. 9

Învățăm să numărăm

La ferma lui Ionică
Toarce o pisică mică
Iar prieteni credincioși
Sunt doi câței frumoși.

Și-a cumpărat trei purcei
Drăgălași și prichindei
Iarba verde din livadă
O pasc patru cai deodată.

Cinci văcuțe, lună rasă
Ne dau laptele la masă
Șase oi ce au cornițe
Ne dau lapte și lăniță.

Toată ziua fac mac, mac
Șapte rațe, de pe lac
Opt căprițe ce au barbă
Bătând din picior ne așteaptă.

Nouă iepuri maronii
Îi aștepta pe copii
Iar, zece găini moțate
Ne dau ouă pe săturate.

Toate aceste minunății
Voi să le iubiți copii!

CERDAC MÎȘU NICOLIȚA
Grădinița Ruget

ROLUL FAMILIEI ÎN DEZVOLTAREA INTELECTUALĂ A COPILULUI

Prof. învă. primar: DUNGAN VALENTINA ROXANA
Liceul Tehnologic Baia de Fier, Județul Gorj

Familia există din cele mai vechi timpuri, dar a cunoscut modificări de la o societate la alta. Copilul a devenit treptat centrul familiei sale. Rolul educativ al părinților este legat de apariția sentimentului familiei și a sentimentului copilăriei. Cele două sentimente s-au constituit treptat, unul pe baza celuilalt, implicând asumarea unei funcții afective atât în raporturile dintre soți, cât și în raportul dintre părinți și copii.

A. S. Makarenko fiind convins de rolul exemplului în educație ca și de înclinația copilului pentru imitație se adresează părinților astfel: „Să nu credeți că educați copilul numai atunci când vorbiți cu el, când îl povățuiți sau îi porunciți. Îl educați în fiecare moment al vieții voastre chiar și atunci când nu sunteți acasă. Felul cum vă îmbrăcați, cum vorbiți, cum vă bucurați sau vă întristați, cum vă purtați cu prietenii și dușmanii, felul cum râdeți sau citiți ziarul - toate au pentru copil mare însemnătate. Copilul vede sau simte cea mai mică schimbare în ton; orice subtilitate a gândurilor voastre ajunge la dânsul pe căi pe care voi nu le observați.”

Părinții sunt primii educatori din viața copilului, fapt recunoscut în pedagogie încă de la Komenschi, care, în prima carte de educație a copilului, considera că educația primită de acesta până la vârsta de șase ani, în primul rând de la mama, este determinantă pentru dezvoltarea sa ulterioară.

Familia este grupul cel mai important dintre toate grupurile sociale, deoarece ea influențează și modelează persoana umană. Unii merg chiar mai departe și susțin că acțiunea ei asupra persoanei e atât de mare, încât ea egalează acțiunea celorlalte grupuri sociale. Familia este adevăratul laborator de formare a persoanei

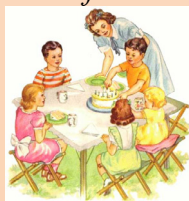
Noi, adulții, suntem adesea copleșiți de grijile zilnice și ne este tot mai greu să ne aducem aminte cum vedem lucrurile prin sufletul copilului care am fost.

Începând din primii ani de viață, copilul preia de la cei din jur gesturi, atitudini, limbajul, exemple de comportament. Prima relație a copilului cu lumea exterioară este cea cu familia. Aceasta îi oferă copilului primele informații despre lumea ce-l înconjoară, primele norme și reguli de conduită, dar și climatul socio-afectiv. Acest tip de relație este hotărâtoare în devenirea personalității nu numai prin faptul că ea este primordială și se menține pe toată durata vieții, dar și prin faptul că familia mediază și condiționează comunicarea și interacțiunea cu celelalte componente sociale, în special cu școala.

Influențele educative pe care familia le exercită asupra copiilor se pot manifesta fie direct, prin acțiuni mai mult sau mai puțin dirijate, fie indirect, prin modele de conduită oferite de către membrii familiei, precum și prin climatul psihosocial existent în familie. Modelele de conduită oferite de părinți – precum și climatul socioafectiv în care se exercită influențele educaționale constituie primul model social cu o influență hotărâtoare asupra copiilor privind formarea concepției lor despre viață, a modului de comportare și relaționare în raport cu diferite norme și valori sociale. Este unanim recunoscut faptul că strategiile educative la care se face apel în familie, mai mult sau mai puțin conștientizate, determină în mare măsură dezvoltarea personalității, precum și rezultatele școlare ale copiilor, comportamentul lor sociomoral.

„Atâta timp cât tatăl și mama nu-și vor pleca fruntea în fața măreției copilului; atâta timp cât nu vor înțelege că vorba COPIL nu este decât o altă expresie pentru ideea de MAIESTATE; atâta timp cât nu vor simți că în brațele lor doarme viitorul însuși sub înfățișarea copilului, că la picioarele lor se joacă istoria, nu-și vor da seama că au tot atât de puțin dreptul și puterea de a dicta legi acestei noi ființe, pe cât n-au puterea și nici dreptul de a impune legi în mersul astrilor...” (Ellen Key)

Fiecare copil are un limbaj principal de iubire, o modalitate în care el înțelege cel mai bine afecțiunea părintelui. Iubirea este fundamentul unei copilării lipsite de griji. Fiecare copil are propria modalitate de a oferi și de a primi iubire. Când copilul se simte iubit, este mai ușor de disciplinat și de format decât atunci când simte că rezervorul său emoțional este gol. Iubirea adevărată este totdeauna necondiționată. Iubirea necondiționată este iubirea totală, este o lumină călăuzitoare care strălucește în întuneric și ajută părinții să-și dea seama ce trebuie să facă pentru a-și crește copilul. Iubirea necondiționată înseamnă a iubi copilul indiferent de cum arată, de ce talent manifestă, de cum ar vrea să fie, de ceea ce face. Familia trebuie să asigure adăpost, hrană, haine, să-și asume și răspunderea formării lor mentale și sentimentale. Fără iubire, copilul va muri din punct de vedere emoțional și va deveni un handicapat pe viață; baza emoțională se construiește în primele 18 luni de viață. „Hrana” necesară sănătății emoționale constă în mângâierile fizice, vorbele bune și îngrijirea tandră. Fundamentul iubirii așezat în primii ani de viață afectează capacitatea copilului de a învăța și determină în mare parte momentul în care va fi capabil să sesizeze și un alt tip de informații. Copilul trebuie să atingă un nivel emoțional necesar de maturitate înainte de a fi capabil să învețe în mod eficient la nivelul vârstei sale. Dacă iubirea va fi alimentată așa cum se cuvine, copilul va înflori și va binecuvânta lumea prin frumusețea sa; fără iubire va deveni o floare veștejită, însetată.

Există cinci modalități în care copiii exprimă și înțeleg iubirea: mângâierile fizice, cuvintele de încurajare, timpul acordat, darurile, serviciile.

Mângâierile fizice sunt cea mai puternică voce a iubirii. Copiii care sunt ținuti în brațe, sunt îmbrățișați, sărutați, se dezvoltă mai devreme din punct de vedere emoțional, decât cei care sunt lăsați multă vreme fără un contact fizic. Ținutul în brațe în timp ce i se citește o poveste devine amintire pentru tot restul vieții.

Cuvintele de încurajare, „balsam pentru suflet”, hrănesc interiorul copilului, dându-i sentimentul valorii de sine și al siguranței, căci „în voia limbii este viața și moartea” (proverb ebraic). Tonul vocii, blândețea, atmosfera afectuoasă, toate comunică o căldură emoțională și multă iubire. Cuvintele de laudă, de încurajare, cuvintele călăuzitoare, tonul agreabil și o mânie stăpânită vor aduce oricând un câștig înșutit. Un mesaj pozitiv transmis în mod negativ va aduce rezultate negative.

Timpul acordat este darul pe care părintele îl oferă prin prezența sa copilului. În multe case, copiilor le este mai greu fără televizor decât fără tați. Cu cât legătura emoțională dintre copil și tată este mai puternică, cu atât scade posibilitatea de a se ajunge la un comportament ce presupune delicvență. Timpul acordat trebuie să presupună și un contact vizual plăcut și plin de afecțiune. A privi copilul în ochi este o modalitate foarte eficientă de a transmite iubire din toată inima către sufletul copilului. Nu trebuie lăsat copilul să creadă că i se oferă iubire pentru că a făcut ceva pe plac în momentul acela, trebuie să i se ofere iubire în mod consecvent, orice ar fi, indiferent de comportamentul lui sau de orice alte împrejurări.

Timpul acordat înseamnă a desfășura o activitate împreună, cunoscând astfel mai bine copilul, împărtășind gândurile și sentimentele. Tot ceea ce se face împreună cu copilul va conta întotdeauna.

Darurile sunt o formă de recunoștință sau de stimulare. Adevăratul dar exprimă iubirea pentru orice persoană, gestul fiind făcut de bunăvoie. „Cel mai frumos dar pe care îl puteți oferi copilului dumneavoastră este propria sănătate emoțională, fizică, spirituală și intelectuală.” (Sherill și Prudence Tippins)

Serviciile pline de iubire nu sunt sclavie, se fac de bunăvoie. Serviciile cu compasiune și iubire sunt caracteristice părinților cu vocație. A fi părinte bun nu înseamnă a oferi copilului tot ce își dorește.

Pentru a fi un părinte bun trebuie:

- să observați felul în care copilul își exprimă iubirea față de dumneavoastră;
- să observați felul în care copilul își exprimă iubirea față de ceilalți;
- să ascultați cu atenție care sunt cele mai dese rugăminți ale copilului dumneavoastră;
- să observați care sunt lucrurile de care se plânge cel mai adesea;
- să-i oferiți copilului posibilitatea de a alege.

Părinții au rol major în disciplinarea copilului, misiune dificilă care presupune înțelepciune, imaginație, răbdare și multă dragoste. Disciplina presupune o misiune îndelungată și foarte vigilentă, aceea de a călăuzi copilul de când este sugar și până la vârsta adultă. Părinții sunt cheia capacității copiilor de a învăța și de a reuși în toate direcțiile.

Legenda Primăverii

Prof.înv.primar: DUNGAN VALENTINA ROXANA
Liceul Tehnologic Baia de Fier, Județul Gorj

Afară este o lume de basm. Colțul fraged al ierbii și-a dezvelit căpșorul pentru a intra în visul naturii. E primăvară, anotimpul fetei cu codițe împletite, în crengile copacilor, cu un chip ce-l vede omul cu sufletul plin de credință, în apele cele mai limpezi ale râului. Fetița a cărei poveste este tulburătoare.

Alături de bunicul lui, Andrei ascultă legenda primăverii: „Cândva, era un copil cu un suflet ce nu cunoștea păcatul, cu ochi calzi ca ai unui miel. Era fata unui om bogat și a unei femei crude. Avea mai mulți frați și surori, care iubeau banii și răutatea, ca părinții lor. Primăverii, fetei cu codițe, nu-i plăceau aceste lucruri, ci adevărul, dreptatea, oamenii simpli și iubirea, de care nu avea parte. Părinții Primăverii aveau un castel în deșert, iar asta o chinuia pe fată. Visa să audă râul curgând repede, melodios, să simtă colțul ierbii sub picioare și să audă glasul pădurii răsunând.

Într-o zi, ea a plecat de acasă pentru că se săturase de minciuna și ura din jur. Mergea rătăcind prin deșert de parcă auzise glasul cuiva, glasul unui om ce o chema la el ca și cum ar fi fost fata lui. Era obosită, moartă de sete, dar totuși mergea, până a căzut. Când a deschis ochii, era într-un loc sărăcăcios, dar plăcut privirii. Acolo se afla Dumnezeu. El o întrebă pe fată ce își dorește mai mult. Primăvara a răspuns:

- Îmi doresc să mă răzbun pe răul ce a cuprins familia mea.

Atunci Dumnezeu a trimis frigurile cele mai aspre ce au cuprins deșertul. Părinții Primăverii și-au dat seama de lipsa ei și au început să se vaite și să-și regrete faptele rele. Fetei i se rupea inima când vedea aceste lucruri. Ceru să se întoarcă și să-și mai vadă o dată părinții și frații. Dumnezeu o trimise ca un înger pentru a desface blestemul. Când a pus piciorul pe pământ, acesta a înverzit, au răsărit copaci și s-au auzit râuri curgând și păsări cântând. Toți și-au cerut iertare de la ea și i-au spus că vor să trăiască ca niște oameni obișnuiți în împărăția lui Dumnezeu. Acum ei locuiesc acolo și speră ca lumea să-și amintească povestea lor și să nu facă la fel!”

Legenda babei Dochia

Prof.înv.primar: DUNGAN VALENTINA ROXANA
Liceul Tehnologic Baia de Fier, Județul Gorj

Acum mai multi ani o femeie batrană care se numea Dochia avea o fiica vitregă pe care o ura. Intr-o zi de iarnă cumplită Dochia i-a dat o haină foarte murdară cerându-i să o spele la rau până devine albă ca zapada.

Tanara fata a spalat-o mult timp, dar pe cat o spala ea mai tare, pe atat devenea haina mai neagra! Atunci a aparut un barbat care se numea Mărtisor si a intrebat-o de ce plange. Ea i-a povestit ce i se intamplase.

Atunci Mărtisor i-a spus ca posedă o putere magica si i-a oferit o floare rosie si una albă si a indemnat-o să mai spele încă o dată veșmantul si apoi să se intoarca acasa. Cand a ajuns fata acasă panza era albă ca si neaua. Batranei Dochia nu i-a venit să își creadă ochilor. Ea nu ar fi crezut că fiica sa vitregă va reusi să indeplinească sarcina. Deodată a vazut floarea din parul fetei. "De unde o ai?" o intreba batrana, "este încă iarna".

Batrana crezu că primavara a revenit si pleca cu turma pe munte. Pe drum vremea era frumoasa, asa ca a renunțat la cojoacele pe care le purta. La sfârșit a fost însă prinsă de burnita. Cand a ajuns în vârf i s-a aratat Mărtisor: "Vezi cât de rau este să stai in frig si umezeala" a grait el, "tu, cea care ti-ai obligat fiica să spele iarna hainele la râu." Apoi a dispărut. Bătrana a rămas singură pe munte, a venit gerul si oile au fost transformate in pietre.

De atunci roșul si albul simbolizeaza lupta intre bine si rau, intre iarna si primavara.

Prima zi de primavara semnifica totodata și intrarea in cele noua zile ale Babelor.

Femeile își aleg dinainte una din aceste zile - cum va fi acea zi așa va fi si norocul lor (in alta varianta: asa le este caracterul).

ISSN 2286 – 2927